[183] خدايا ! از آنچه می ترسم مرا كفايت، واز آنچه حذر می كنم مرا نگاه دار، ودر جان ودينم مرا نگاهبان باش ودر سفرم مرا حفظ كن ودر خاندان وما لم مرا جانشين باش، ودر آنچه روزيم دادی بركت عطا كن، ودر پيش خود خوار ودر انظار مردم بزرگم نما، واز شر جن وانس سلامتم دار، وبه گناهم مفتضحم منما، وبه باطنم رسوايم نكن، وبه عملم آزمايشم مكن، و نعمتهايت را از من مگير وبه خود واگذارم مكن. معبودا ! آيا مرا به نزديكانم واگذارم می كنی تا با من قطع رابطه كند، يا به بيگانه تا با من ترشروئی كند، يا به ناتوانان در حاليكه تو پروردگارم و زمامدار كارهايم می باشی، بتو شكايت می كنم از غربتم ودوری خانه ام و سبك شمرده شدنم بر كسی كه اختيار كارم را به أو دادی خدايا ! غضبت را بر من فرود نياور، واگر بر من خشم ننمائی از غير تو باك ندارم، پاك ومنزهي، جز آنكه عافيتت بر من شاملتر است، پس پروردگارا بحق پرتو جمالت كه به آن زمين وآسمانها روشن گشته، و تاريكيها برطرف وكار گذشته وآيندگان با آن اصلاح گرديده، از تو می خواهم مرا بر حال غضبت نميرانی، وخشمت را بر من فرود نياوری.

_____